

коѣ-то отнесохъ царю си; а тѣло-то мѹ,
 ведно съ дрѣгы-тѣ трѣпове на ѹдѣшенны-
 тѣ, захвърлихъ да го издахтѣ кѣчета; тѣ
 издадохъ дрѣгы-тѣ трѣпове ненасытно, а
 тѣло-то на С-го не само недокачихъ, нѣ
 юще го пазяхъ, като сѣ споглѣдвахъ едно
 дрѣго, да не бы го покѣтнало дрѣго кѣче.
 Нѣкой си доврѣхъ чловѣкъ поискъ да земе
 мѣчениково-то тѣло, нѣ войны-тѣ, кой
 пазяхъ отдалече, не го дадохъ. Прѣзъ но-
 щь-тѣ отива приснопоминаемый инокъ, пра-
 тенъ нарочно отъ монастырѣ подеръ С-го
 Анастасіа, за да види сѣтнини-тѣ; той
 дава на войны-тѣ доволно срекро и зема
 мѣчениково-то тѣло, кое занесе ѹближныа
 тамъ монастырѣ Св. мѣч. Сергѣя, дѣто го
 погребе честно и самъ си остана тамъ до
 смърть-тѣ на царѣ Хоздрѣа, ѹбитъ наско-
 ро отъ Гръци-тѣ. Тогава сѣ отвори пѣть
 на инока, кой-то прѣнесе тѣло-то на мно-
 гострадалныа мѣченикѣ въ свой монастырѣ,
 дѣто ставахъ много чюдеса и недѣгави оз-
 дравахъ въ славѣ Христа Бога нашего, со
 отцемъ и сватымъ дѣхомъ славимаго во
 вѣкы, аминъ.